

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 91. Articuli in Decreto contenti

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV. vit Decretum, quo immortales Deo gratias egit, quod post unionem Græcorum, & conversionem Jacobitarum, tandem etiam Syri Ecclesiæ Romanæ de novo aggregari exoptarent, subditque, se nonnullos Cardinales, & Doctores Concilii delegisse, qui cum præfato Archiepiscopo Abdala de erroribus illius Nationis conferrent, ab his quoque eum fuisse inventum de fide, & moribus per omnia recte sentientem, tribus duntaxat exceptis Articulis.

§. XCI.

Articuli in Decreto contenti.

Concernebant illi Processionem Spiritus Sancti, duasque in Christo naturas ac totidem in illo voluntates, & operationes, de quibus, cum plene edoctus fuisset Archiepiscopus, catholicam quoque in iis contentam veritatem cum summa demissione professus est. Postea subjungit Decretum, quod idem Eugenius Papa sexto approbante Concilio, rectam Fidei de iisdem Articulis Formulam eidem Archiepiscopo tradiderit declarans, Spiritum Sanctum ex Patre, & Filio æternaliter esse, & essentiam suam, suumque esse subsistens ex Patre simul & Filio, & ex utroque, tanquam ab uno principio & unica spiratione procedere: Dominum Jesum Christum perfec-
tum

sedum esse in Deitate, & perfectum in Hu-
manitate; atque in duabus Naturis, incon-
fuse, incommutabiliter, & indivise agnoscen-
dum, non in duas personas divisum, sed
unum & eundem Dei & Hominis Filium.
In eodem Christo Domino, vero Deo, &
vero Homine, duas esse naturales operatio-
nes inconfuse, & indivise, duas etiam natu-
rales voluntates, unam divinam, alteram
humanam, non contrarias, sed humanam
subiectam Divinæ: humanam ejus volunta-
tem Deificatam esse, non peremptam, sed sal-
vatam magis atque perfectam, in proprio
sui statu & ratione semper permanentem.

§. XCII.

Conventus Norimbergensis.

Mense Novembri, præstituto tempore *Æn. Sylv.*
Norimbergæ habitus est Imperii 87. *in fin.* &
Principum Conventus. Cumque Vere-
dunensis Episcopus Burgundiæ Ducis
Orator magnopere suadere conaretur,
ut Imperator repudiata neutralitate Eu-
genio Papæ adhæreret, placuit Friderico,
ut in primis ipse quatuor Viros suo nomi-
ne, quilibet vero Elector duos, & alias
quibus Princeps unum feligerent, qui au-
ditis Eugenii ac Felicis Oratoribus, eo-
rumque rationibus utrinque ponderatis
providerent, nequid Respublica Chri-
stiana detrimenti pateretur, sed firma ac *Æn. Sylv.*
ep. 65. & 71.